

TREŠDIENA, 2. APRĪLIS

Pēdējās divdesmit četras stundas manā dzīvē bijušas tik šķebinoši NELĀGAS, ka es jau sāku justies kā... ē... kaķa VĒMEKĻU... pelķe!!

Sākumā es sabojāju savu jauno džemperī ar zemesriekstu sviesta, marmelādes un skābēta gurķa sviestmaīzi (garš stāsts).

Tad man sporta stundā VISAS klases acu priekšā trāpīja pa seju ar bumbu, un tā rezultātā es tapu iesprostota trakā pasakā (vēl garāks stāsts).

Nu labi, es spēju tikt galā ar pilnīgu PAZEMOJUMU, kādu piedzīvoju, staigājot pa skolu un NENOJAUŠOT, ka man pie vēdera kā limlentes gabals pielīpusi SVIESTMAIZE.

Klau, es pat spēju pārdzīvot vidēji smagu smadzeņu satricinājumu! Tomēr NESPĒJU vienaldzīgi noklausīties, ka "kāds" palaidīs par mani BRIESMĪGAS baumas!

Es dzirdēju, kā tualetē par tām sačukstas divas SSP (Skaistās, Stilīgās & Populārās) meitenes.

Vīnas baumoja, ka mana SIMPĀTIJA mani noskūpstījis
(pagājušajā nedēļā labdarības pasākuma laikā) tikai
DERĪBU dēļ, lai saņemtu "Siers un miers" lielo pienu!

Protams, to padzirdot, es KRITU PANIKĀ! Ne tikai tāpēc,
ka šādas derības būtu ļoti neiejūtīgas, bet arī tāpēc, ka būtu
ļoti launi izspēlēt šādu joku ar... tādu cilvēku kā... ES!

Biju DROŠA, ka tie nepārprotami ir MELI! Nu atvainojiet!
Visi zina, ka "Siers un miers" picas NAV GARŠĪGAS! Ja
derības būtu slēgtas par garšīgo "Trakā burgera" burgeru,
es PILNĪGI NOTEIKTI būtu noticējusi!

Labī, es atzišos, ka baumas varēja būt DAUDZ slīktākas.
Bet TIK UN TĀ...!! Es tikai vēlos, kaut "kāds" turētos pa
gabalu no manas personiskās dzīves. Un, sakot "kāds",
es domāju savu nāvīgo ienaidnieci... MAKENZIJU
HOLISTERI ☺!!

Nesaprotu, kāpēc tā meitene mani TĀ IENĪST! Tā nebija
mana vaina, ka direktors Vinstons piesprieda viņai trīju
dienu pēcstundas par "nesportisku rīcību" pēc tam, kad
viņa tautasbumbas spēles laikā bija ietriekusi man sejā
bumbu.

Man ir PAVEICIES, ka neesmu KOMĀ! vai man šobrīd
netiek veikta bīstama operācija, lai glābtu manu dzīvību!

VIŅA NOMIRS, JA VIEN MĒS NEKAVĒJOTIES
NEVEIKSIM ĀRKĀRTAS REVERSO
TAUTASBUMBAS SEJAS TRIECIENEKTOMIJU!

GAISU IZLAIDUSI
BUMBA

Lai nu kā, Makenzijas par sodu bija jātira kukaiņu
apsēstās dušas meiteni ģērbtuvēs.

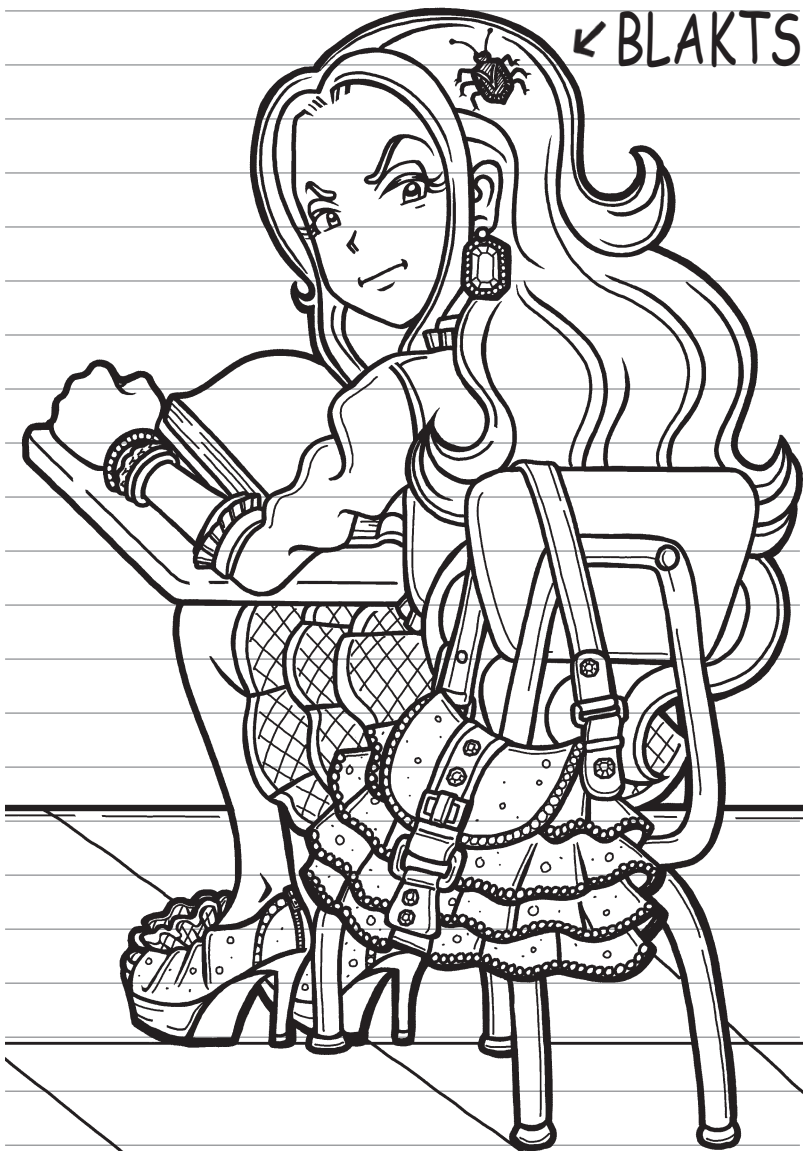
Diemžēl es šodien uzzināju, ka tā problēma ar kukaiņiem
ir PATIEŠĀM nopietna!!

Franču valodas stundā sēdēju aiz Makenzijas un pašlaik
tieši beidzu pildīt mājasdarbu, kad pamanīju, ka viņai
kaut kas iekēries matos.

Sākumā nodomāju, ka tā ir viena no stilīgajām dizaineru
matu sprādzēm, kādas Makenzijas patik nēsāt. Bet, kad
ieskatījos tuvāk, sapratu, ka tā patiesībā ir milzīga, beigta
BLAKTS!! FU! ☹!!

Tad es uzsītu viņai uz pleca. – Ē, Makenzija! Atvaino, es
tikai gribēju tev pateikt...

– Niki, KĀPĒC tu vispār ar mani runā?! Liec taču mani
MIERĀ! – Makenzija nošņāca, skatoties uz mani tā, it kā
es būtu kaut kas smirdīgs, ko viņas izlutinātais pūdelis
Fifi atstājis zālienā.

MAKENZIJA ĻOTI NIKNI
UZ MANI LŪR!

- Labi! Tad es neteikšu, ka tev matos ir mīlzīga, beigta
BLAKTS! - es ļoti mierīgi sacīju. - Turklāt tā izskatās
pēc neglītas matu sprādzes un ļoti piestāv tavai acu
krāsa!

- KO?! - Makenzija noelsās, un viņas acis iepletās kā
apakšstasītes.

Viņa pakēra rokā kabatas spogulīti.

- AK DIEVS! AK DIEVS! Manās zeltaīnajās lokās
iekēries liels, melns... KUKAINIS ar spalvainām kājām!
AAAAAIIIIIIII! - viņa iespiedzās un sāka hīstēriski lēkāt
apkārt un kratīt galvu, lai dabūtu kukaini laukā no
matiem. Viņa bija galīgi zaudējusi savaldīšanos!

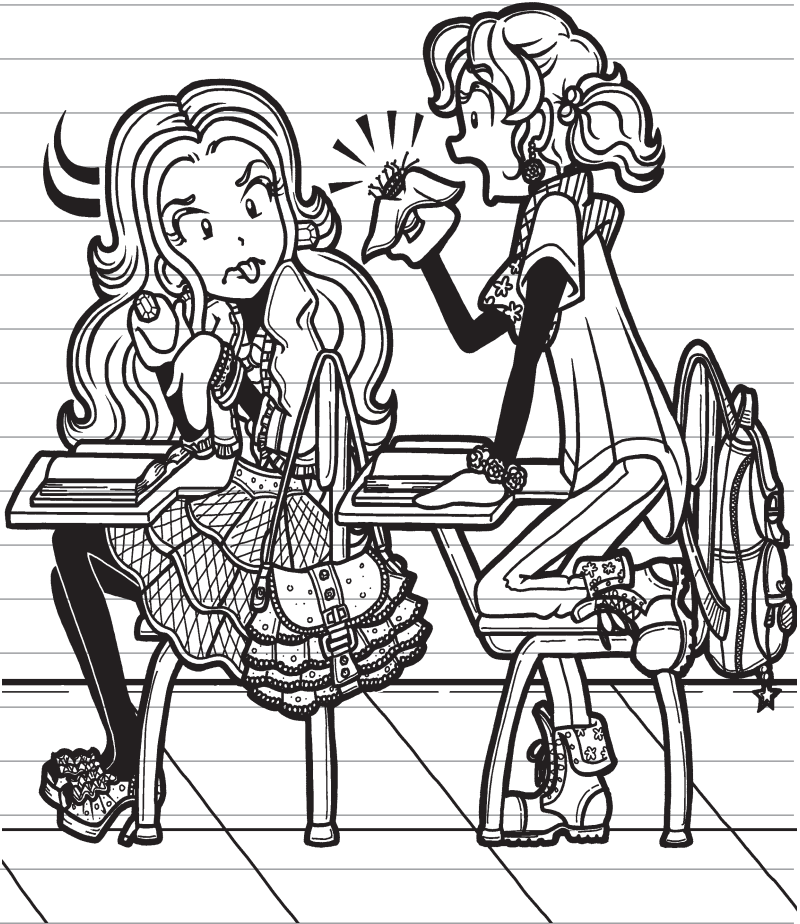
- Tu tikai padari visu sliktāku! Tagad tas ir vēl vairāk
iekēries tev matos! Vienkārši apsēdies un nomierinies! -
es sacīju, pakērot kabatlakatiņu un pastiepjot roku
uz viņas pusi.

- ATŠUJIES NO MANIS!! - Makenzija kliedza.

- Es nevēlos, lai manām daīļajām cirtām pieskaras
DIVI atbaīdoši RADĪJUMI!

- Bēdz uzvesties kā izlutināts BĒRNS! - es atcirtu.

- Es tikai izņemšu tev no matiem kukaini. Redzi?!

ES IZNĒMU MAKENZIJAĪ
NO MATIEM BLAKTI.

- Cik PRETĪGI! Aizvāc to no manis!

- Nav par ko! - es novilku, nīknī lūrot uz klasesbiedreni.

- Khm! Nemaz negaidi, ka teikšu tev paldies! Tā ir tikai un vienīgi TAVA vaina, ka man matos bija tas kukainis. Tas noteikti ir no tām pretīgajām dušām, kuras esmu spiesta tīrīt!

Pēkšņi Makenzija sakrustoja rokas uz krūtīm un palūkojās uz mani ar samiegtām acīm.

- vai varbūt TU ielikī to blakti man matos, lai grantu manu reputāciju! Varu derēt, ka tu gribētu, lai visi domā, ka manu māju apsēduši pretīgi kukaiņi. Atkal!

- Makenzīj, man šķiet, ka lūpu spīdums satecējis tev smadzenēs. Tas ir smieklīgi!

- Kā gan tu varēji ielikt man matos to pretīgo MOŠKI?! Man kļūst NELABI, pat par to domājot! FU!!!

Tad viņa aizlika roku priekšā mutei un kaut ko nomurmīnāja, bet es nespēju saprast ne vārda...

Kad es BEIDZOT sapratu, ko viņa saka, bija jau PAR
VĒLU.

Makenzija izmīsumā metās pie atkritumu spaiņa, kas
atrādās klases priekšā.

Bet diemžēl NEPAQUVA.

Es NESPĒJU noticēt, ka Makenzija Holistere, SSP
KARALIENE, izvēmās VISU skolēnu priekšā franču
valodas stundā!

Tas bija kā vērot autoavārijas vietu! Es nūdien NEGRIBĒJU
redzēt, kāda Makenzija izskatās, no galvas līdz kājām
klāta vēmekļiem 😊! Tomēr nespēju novērst acis 😊!

Es nekad nebiju redzējusi viņu TIK apkaunotu. TIK
pazemotu. TIK ievainojamu. TIK... nu... NETĪRU.

Biju šokēta un pārsteigta, bet tad pavisam negaidīti mani
pārņēma divaiņas emocijas.

Man vēl NEKAD DZĪVĒ nebija bijis kāda cilvēka vairāk
ŽĒLI...

NABAGA APKOPĒJS ČAKS!!
VIŅAM NU GAN IR NETĪRS DARBS!

Šķīta pavisam negodīgi, ka viņam jāsakopj visa tā briesmīgā netīrība, ko bija radījusi Makenzija.

Dažkārt dzīve ir TIK NETAISNA @!!

Bet viņš uztvēra savu darbu ļoti nopietni, jo pat uzlika papīra séjas masku, kādas operāciju laikā valkā ārsti.

Laikam jau tāpēc, lai pasargātu sevi no šķebinošās un visu pārmācošās... SMAKAS!

Lai nu kā, franču valodas skolotāja nekavējoties aizsūtīja Makenziju uz sekretariātu, lai viņa piezvanītu vecākiem un tie vestu viņu mājās.

Arī mēs nepalikām mācīties smirdīgajā, piemēslotajā klasē. Skolotāja aizveda mūs uz bibliotēku, lai mēs varētu ar vārdnīcu palīdzību papildināt savu franču valodas vārdu krājumu.

Man tas šķīta IDEĀLI, jo es varēju strādāt pie sava Nacionālās bibliotēku nedēļas projekta, kas jāiesniedz šī mēneša beigās.

Septembrī es un manas labākās draudzenes Hloja un Zoja bījām sarīkojušas grāmatu ziedošanas akciju mūsu skolai, un mums veicās IZCILI!

Tāpēc tagad plānojam vēl lielāku akciju Nacionālās bibliotēku nedēļas laikā!

vēl mēs dosimies uz Ņujorku, kur piedalīsimies grāmatu festivālā un satiksīm kādu no saviem mīļākajiem autoriem. URRĀĀĀĀĀĀ!!!

Lai nu kā, es nespēju noticēt, ka Makenzija TIEŠĀM domā – esmu ielikusī viņai matos blaktī!!

Viņai par nelaimi, mūsu klases skolēni jau SAČUKSTAS par notikušo.

Viena meitene bija izņēmusī telefonu un parādīja tajā kaut ko kādam puisim, un abi sāka rīķināt kā trakī.

Laikam jau viņa pārsūtīja to video VISAI skolai!

Bet tā ir Makenzijas vaina!!

Vīņa IZPŪTA NO MUŠAS ZILONI un KRITA PANIKĀ,
lai gan es piedāvājos palīdzēt.

Makenzija ir tāda VĒMĒJU KARALIENE!

UPS! Es gribēju teikt...

DRĀMAS KARALIENE!

Piedod, Makenzīj!!

